

سلطان شکر آسیا

شرکت‌های چند ملیتی آسیا شود. در همین راستا، در دهه‌های ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ حوزه فعالیت گروه به تایلند و اندونزی نیز کشیده شد. این گروه همچنین گستره کسب و کار خود را در زمینه تجارت کالاهای مصرفی با انجام تجارت با شرکت‌هایی در پاریس، لندن، نیویورک، مسکو و چین گسترش داد. در دهه‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ حوزه اصلی تمرکز گروه هنگ‌کنگ و چین بودند.

رابرت کوک در سال ۱۹۷۱ با تاسیس هتل شانگری لا در سنگاپور وارد صنعت هتلداری شد. نخستین حرکت او برای ورود به بازار دارایی و زمین هنگ‌کنگ در سال ۱۹۷۷ و زمانی که در منطقه سیم شا سویی شرق دومین هتل خود به نام کاولون شانگری لا را ساخت، صورت گرفت. این گروه در سال ۱۹۷۴ شرکت کری را در هنگ‌کنگ تاسیس کرد. نام کری از آن زمان تاکنون همواره به عنوان فعالیت اصلی و گسترده گروه کوک در هنگ‌کنگ و چین به کار می‌رود. در حال حاضر گروه کوک در سه مجموعه اصلی به نام‌های شرکت کوک (سنگاپور)، گروه برادران کوک در مالزی و مجموعه شرکت‌های کری در هنگ‌کنگ فعالیت می‌کند. در سال ۱۹۹۳ گروه کری ۹/۳۴ درصد از سهام روزنامه صبح جنوب چین را خرید.

گروه کوک در کشورهای فیلیپین، اندونزی، فیجی و استرالیا نیز سرمایه‌گذاری کرده است. فعالیت این گروه در چین نیز شامل ۱۰ شرکت پر کردن بطری‌های کوکا کولا و مالکیت مرکز تجاری پکن می‌باشد.

رابرت کوک علاوه بر سرمایه‌گذاری‌های تجاری گسترده خود، فردی تاثیرگذار در سیاست نیز می‌باشد. او به عنوان نماینده آینده حکومت هنگ‌کنگ انتخاب شده است. او همچنین سهم زیادی در ایجاد ارتباطات بین دولت‌های مالزی و چین برای تبادل دیپلماتیک اطلاعات داشته است.

رابرت کوک دو بار ازدواج کرده و ۸ فرزند دارد. او در سال ۱۹۹۳ رسماً از گروه کری بازنشسته شد. در حال حاضر، یکی از پسران رابرت کوک، کوک خون آن، بیشتر فعالیت‌های روزمره گروه را اداره می‌کند. /

رابرت کوک، تاجر و کارآفرین تاثیرگذار مالایی-چینی که زمانی در کار تجارت برنج و شکر بود، با ثروت ۷ میلیارد دلار شخصیت و دومین میلیاردر دنیا می‌باشد. رابرت کوک هک نین متولد ۶ اکتبر سال ۱۹۲۳ در جوهر بارو در جنوب مالزی متولد شد. وی مالک و رئیس گروه چند ملیتی کوک شامل دامنه گسترده‌ای از صنایع حمل‌ونقل و کشتی‌های باربری، کشت شکر (شرکت کشت و زرع پرلیس)، پالایش شکر، آسیاب آرد، غذای حیوانات، نفت، معدن کاپو، مدیریت مالی، هتلداری، مبادلات املاک و مدیریت دارایی‌ها، تجارت، انتشارات و رسانه می‌باشد. او همچنین مالک سهام شرکتی است که روزنامه صبح جنوب چین را منتشر می‌کند. بیشتر شرکت‌های کوک یا توسط خود او یا خانواده‌اش اداره می‌شوند.

پدر کوک در آغاز قرن بیستم از فوجیان چین به مالزی مهاجرت کرد. رابرت در میان دو سه برادر دیگر خود کوچک‌ترین بود. خود رابرت ادعا می‌کند که در سنین پایین به عنوان پادو مشغول به کار شده بوده و بعدها توانسته با حمایت بستگانش کسب و کار خود را راه‌اندازی کند. او از کالج رافل مدرک کارشناسی دریافت کرد و به محض فارغ‌التحصیلی و طی سال‌های ۱۹۴۲ تا ۱۹۴۵، برای دپارتمان غلات شرکت ژاپنی میتسوبیشی مشغول به کار شد. آقای کوک پدر در سال ۱۹۴۸ از دنیا رفت و رابرت به همراه دو برادر خود شرکت برادران کوک را که کار آن تجارت کالاهای و محصولات کشاورزی بود در سال ۱۹۴۹ راه‌اندازی کردند. کوک بعد از استقلال مالزی به همراه دولت کسب و کار تجارت شکر را شروع کرد. او در سال ۱۹۶۱ با خرید شکر ارزان قیمت از هند قبل از افزایش ناگهانی قیمت شکر توانست ثروت قابل توجهی کسب کند. کوک به سرمایه‌گذاری بزرگ در پالایشگاه‌های شکر ادامه داد. او که با تولید ۵/۱ میلیون تن، کنترل ۸۰ درصد بازار شکر مالزی و ۱۰ درصد تولید جهانی را در اختیار خود داشت به نام «پادشاه شکر آسیا» شهرت داشت.

این گروه به گسترش فعالیت‌های خود ادامه داد و در سال ۱۹۵۲ شعبه سنگاپور این شرکت تاسیس شد. گروه کوک از همان آغاز کار بنا بود تبدیل به یکی از متنوع‌ترین و پویاترین